20 december

Jesaja 22, 20-22

Op die dag zal Ik mijn dienaar Eljakim, de zoon van Chilkia, ontbieden. Ik zal hem met uw gewaad kleden en hem uw gordel omdoen; uw macht draag Ik aan hem over. Hij zal als een vader zijn voor de inwoners van Jeruzalem en het volk van Juda. Ik zal hem de sleutel overhandigen van het huis van David; wanneer hij opendoet, kan niemand sluiten, wanneer hij sluit, kan niemand openen.

Antifoon 4

O CLAVIS DAVID
O Sleutel van David en scepter van Israëls huis;
wat Gij opent zal niemand sluiten,
wat Gij sluit, zal niemand openen.
Kom nu en bevrijd ons uit de kerker,
uit de duisternis en de schaduwen van de dood.

O SLEUTEL DAVIDS

O Sleutel Davids, hoop in bange dagen
van duisternis en schaduw van de dood,
in grauwe kerkers sluimeren de vragen –
gevangenen, zij zuchten in hun nood.

Nauwlettend luisteren zij naar geluiden
van buiten waar een vogel vrolijk fluit
en kinderen al spelende beduiden
dat leven wordt gevierd, door niets gestuit.

Is in die klanken nog geknars te horen
van U die aan het licht de ruimte geeft
en door het kille donker heen kan boren

zodat het slot niet langer tegenstreeft?
Wij waken, wachten op een heilzaam storen
en zingen psalmen tot de aarde beeft.

ASWOENSDAG

Klaagliederen 1, 1

Ach,
hoe eenzaam zit zij neer,
die stad eens zo fier vol mensen,
als een weduwe is zij geworden, -
eens zo fier onder volken,
eens vorstin van de gewesten
is zij nu dwangarbeidster geworden.

Carnaval is net voorbij. Steden en dorpen waren vol mensen, uitbundig uitgedost. Ze bewonderden de optocht. En ze hosten en ze dansten en ze zongen dat het een lieve lust was. Of ze sprongen uit de band en waggelden door de straten, al lallend, het bierglas in de hand.
En dan nu dit. Wat doe je ons aan, klaagzanger uit Jeruzalem van lang geleden? Je woorden maken ons somber. De stad die shalom, vrede, in haar naam draagt, is in jouw dagen als een tot slaaf gemaakte koningin, smoezelig en verdoft.
En dan dat woordje ´eenzaam´. Vreemd is dat woord niet helemaal voor ons. Ze zeggen dat in steden, barstensvol mensen, de eenzaamheid de pan uitrijst. Omgeven door schreeuwend lawaai is er in menig mensenhart een angstwekkende en lege stilte. De gevolgen zijn soms dodelijk.
Je woorden vallen ons rauw op het dak, beste zanger. Onze impulsieve reactie is: houd je mond, val ons niet lastig, bederf het feest niet.
Maar iets weerhoudt ons ervan. In het askruisje op ons voorhoofd resoneren jouw woorden. Ze gaan met ons mee.